

PADESÁT KORUN

Z práce se pozdě vrátila domů žena, unavená a podrážděná. Když se usadila, přišel k ní její šestiletý syn:

„Mami, můžu se tě na něco zeptat?“

„Jistě, ptej se.“

Synek tedy pokračoval. „Mami, kolik vyděláváš za hodinu?“

„Proč se ptáš?“ odpověděla máma nazlobeně.

„Jen to chci vědět. Řekni mi, prosím, kolik vyděláš za hodinu?“

„Když to musíš vědět, tak je to 100 korun za hodinu.“

„Ach jo,“ povzdechnul si chlapec se svěšenou hlavou. „Mami, mohu si od tebe půjčit 50 korun?“

Matka byla celá bez sebe a otázka ji doslova zvedla ze židle. „Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku nebo jiný nesmysl, tak odpochoď zpátky do svého pokoje a jdi spát. Já se v práci nedřu jen pro nějakou dětskou lehkovážnost.“

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře. Žena usedla a chlapcovy otázky ji rozzlobily ještě víc. Jak se jí může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze?

Asi po hodině se uklidnila a začala přemýšlet. Možná, že na něco těch 50 korun opravdu potřeboval. A moc často si o peníze neříkal. Přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela je: „Už spíš, synku?“

„Ne, mami, jsem vzhůru,“ odpověděl.

„Vím, možná jsem na tebe zbytečně vyjela,“ řekla žena. „Dnes byl dlouhý a úmorný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch 50 korun, které jsi chtěl.“

Malý chlapec se posadil a usmál. „Ach mami, moc děkuji,“ zajásal. Pak sáhnul pod polštář a vytáhl starou dopisní obálku s několika mincemi. Žena viděla, že už nějaké peníze má, a znovu se jí zmocnil hněv. „Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?“

Chlapec spočítal všechny peníze a pak pohlédl na matku. „Protože jsem neměl dost a teď už mám. Mami, teď mám 100 korun. Můžu si koupit hodinu tvého času? Prosím, přijď zítra dřív, můžeme spolu povečeřet...“

Převzato ze Zpravodaje 6/2011 znojemské farnosti a upraveno.